

Het Golf-Comité

vergadert

*

Een bijeenkomst als de jaarlijksche vergadering van het Nederlandsch Golf Comité heeft haar vóór en haar tégen. Afgevaardigden van alle clubs, dus vertegenwoordigers van golfers uit vele deelen des lands, ontmoeten elkaar; men ziet elkander weer tegen het einde van den winter, teneinde preparatieven te maken voor het komende seizoen. Men komt bijeen om van gedachten te wisselen, wenschen te uiten voor de club die men vertegenwoordigt, zoo goed mogelijk verband te leggen tusschen de verschillende vereenigingen, alsook om wedstrijden uit te schrijven, die het contact versterken tusschen Nederlandsche amateurs en professionals onderling en met het buitenland. Dit is het doel van de jaarlijksche vergadering en meestal kwijt deze zich op doeltreffende wijze van haar taak.

Deze taak wordt bemoeilijkt doordat tusschen de 20 en 30 aanwezigen deelnemen aan de besprekingen, die — hoe ongecompliceerd ze op het eerste gezicht mogen lijken — gevaar loopen op een dwaalspoor te worden gebracht, omdat de meeningen nogal eens uiteenloopen. Gelijk elke regel zijn uitzonderingen heeft, gaat ook de stelregel „du choc des opinions la vérité jarllit” niet altijd op: ditmaal stokte het vlot afhandelen van een oogen-schijnlijk eenvoudige agenda op de vraag of de bijdragen aan het N.G.C. op f 2,50 zouden worden gehandhaafd dan wel verhoogd tot f 5.—.

De beschikbare tijd werd vrijwel geheel door dit onderwerp in beslag genomen, zoodat aan de hoofdschotel (vaststelling van het wedstrijdprogramma) niet genoeg aandacht kon worden besteed en ook andere onderwerpen, die eventueel door het bestuur of door de afgevaardigden zouden zijn naar voren gebracht, thans slechts een summier en stiefmoederlijke behandeling ondergingen.

Met het hem eigen doorzettingsvermogen dat deed denken aan de wijze waarop hij voor den oorlog wedstrijden uit het vuur sleepte voor zijn club en zijn land, leidde de Voorzitter, Jhr. Mr. A. M. Snouck Hurgronje, de discussie over de geldelijke bijdragen tot een neutraal einde. Hij slaagde er daarna in het netelige onderwerp handicap-competitie als bij hamerslag te beslechten door de regeling van dit gecompliceerde onderdeel van 's lands wedstrijd-golf wederom toe te vertrouwen aan Mr. G. van Zinnicq Bergmann. Moge hem veel succes beschoren zijn, evenals aan zijn mede-afgevaardigde der Bossche Golfclub „de Dommel”, Mr. A. A. Swane, die op zich nam een finantieele actie te entameeren, welke het mogelijk zal maken het Internationaal Open Kampioenschap 1947 doorgang te doen vinden, iets waartoe de vergadering, gezien het gebrek aan fondsen, geen kans zag.

Een gewijzigde regeling voor het verspelen van de Del Court-Beker wordt elders in dit nummer gepu-

bliceerd alsmede het schema voor een doorlopenden wedstrijd voor alle golfers in Nederland met handicap tusschen 17 en 30, waarvan de finale in October op „de Pan” zal worden gespeeld om een Beker, aangeboden door de Maatschappij Schaerweyder Bosschen.

Het gesoigneerde diner van Restaurant „Bosch-lust” vormde een waardig slot van deze bijeenkomst.

A. C. v. L.

Een wedstrijd voor spelers van 17 tot 30 Handicap

In de vergadering van het Nederlandsche Golf Comité merkte de afgevaardigde van de Amsterdamsche G.C. op, dat er z.i. te weinig wedstrijden waren speciaal voor hogere handicaps. Hij werd door velen bijgevallen, en terecht, want inderdaad werd in dit opzicht het initiatief uitsluitend aan de clubs overgelaten.

In dit gemis zal — afgezien van hetgeen door andere clubs hieraan zal worden gedaan — op de volgende wijze worden voorzien:

De G.C. „de Pan” stelt een beker beschikbaar, aangeboden door de Mij. Schaerweyder Bosschen, en denkt deze op haar baan als volgt te laten verspelen:

In de maanden Mei, Juni, Juli en Augustus wordt telkens gedurende een weekend en eventueel verder te bepalen dagen een knock-out (matchplay) gespeeld, waaraan alle leden (vooral ook beginners!) die een handicap hebben van 17 of hoger, kunnen deelnemen. De vier winnaars dezer maandelijksche wedstrijden spelen in September een club-finale, waaruit dus één winnaar overblijft.

Indien nu alle clubs in Nederland op hun baan soortgelijke maandelijksche wedstrijden uitschrijven, zijn er dus in September 16 clubwinnaars (immers er zijn 16 clubs). Deze 16 clubwinnaars spelen op 18 en 19 October op „de Pan” den eindstrijd.

Daar „de Pan” deze beker aangeboden heeft gekregen om op eigen baan te verspelen, wordt gestipuleerd dat de eindstrijd in October telken jare op „de Pan” wordt gehouden. Overigens is de wedstrijd open voor alle spelers in Nederland met handicap 17 en hoger, en iedereen kan op eigen baan de voorwedstrijden spelen.

De clubs worden geheel vrijgelaten in de wijze waarop zij — ieder op eigen terrein — de voorwedstrijden willen organiseren. „De Pan” koos matchplay, maar indien andere clubs de voorkeur geven aan medal, bogey, een ladderwedstrijd of wat dan ook, is hiertegen geen bezwaar. Als er maar van iedere club een winnaar tevoorschijn treedt, die zijn club vertegenwoordigt in de finale in October. Er zijn dan — zooals gezegd — 16 eindstrijders, die op Zaterdagochtend 18 October hun eerste ronde spelen, waarop de finale Zondagmiddag kan plaatsvinden. Hoe minder clubs uitvallen, hoe minder byes er zullen zijn.

Het Ned. Golf Comité beveelt dezen wedstrijd aan en vestigt er langs dezen weg de aandacht op van alle spelers, die er voor in aanmerking komen.